

Tomma fält

"Alla rutorna ska fyllas i!"

"Det är väldigt många ..."

"Ja."

Fönstret står på glänt och trafikbrus tränger in.

"Behöver jag fylla i hela personnumret?"

"Alla tolv siffrorna måste vara med för att vi ska kunna behandla din ansökan."

"Jo, men jag vill inte lämna ut de fyra sista siffrorna. Man vet aldrig hur sånt här sprids."

"Ofta måste vi kunna koppla ihop uppgifterna med andra myndigheter."

"Med andra myndigheter, vilka då, det finns ju hur många som helst?"

"Ja, det kan vara försäkringskassan, skattemyndigheten, kronofogden, ibland polisen."

"Exakt hur stor min inkomst var förra året är svårt att säga, jag var arbetslös en del också."

"Folk brukar ändå ha en bra uppfattning om hur mycket de tjänat."

Utanför tutade en bil till så skarpt att han hoppade till med pennan.

Egentligen hade han inte velat gå dit överhuvudtaget, men till slut insett att han var tvungen. Han hatade alla former av blanketter, tyckte att de var djävulens påfund. Att fylla i sådana var som att lämna ut sig och bli beroende av en anonym överhet som styrde och ställde och pekade med hela handen. Något han gott kunde vara utan. Samtidigt behövde han verkligen pengarna.

"Det var ingen vidare penna ..."

"Pennor har vi gott om, varsågod!"

"Måste man fylla i något i de tomma fälten?"

"Desto mera text och desto tydligare skrivet, ju större är chansen att ansökan blir välvilligt behandlad."

"Jamen, jag har alltid haft svårt för att skriva. Lärarna klagade både på min handstil och stavning i skolan. Räcker det inte med att jag sätter ett kryss i Ja eller Nej?"

"Riktigt så enkelt är det förstås inte. Livet består inte bara av Ja och Nej- frågor utan ibland måste man faktiskt förklara sig mera utförligt och nyanserat."

Hon började bläddra bland några papper och drog ut en låda.

På den stora blänkande mässingsskylten vid entrén hade han genast hittat sin myndighet, men där fanns ett flertal andra också, till exempel Tillväxtverket och Glesbygdverket. Något Tätortsverk hade han däremot inte sett till och det behövdes förstås inte, förtätningen gick som på räls ändå. Hans myndighet visade sig ligga på fjärde våningen, längst bort i en tråkig, halvdunkel korridor. En dam med helgrått hår nära pensioneringen hade försiktigt knackat på en ovanligt hög dörr och visat honom in till en medelålders kvinna med lätt rödtonat hår och klarröda glasögonbågar.

"Frågan är bara vad det ska stå i fältet 'civilstånd'? Jag har varit gift, men nu vet jag inte riktigt ..."

"Jaså, är du skild eller änklings?"

"Vi är skilda, men nu bor vi ihop igen. Skilsmässan misslyckades, så att säga."

"Jaha, tänker ni kanske gifta om er igen?"

"Vi har nog pratat om det."

"Skriv sambo då!" sade hon kort och fortsatte bläddra bland papperen. Sedan lade hon ned ett av dem i lådan och stängde den.

Vilka var dessa egentligen, tjänstemännen på alla våra myndigheter? Skulle han själv kunnat tänka sig att sitta dagarna i ända och ta emot folk, lägga fram en blankett, ge dem en penna och säga till dem att fylla i rutorna, vareviga en. Och sedan vaka som en hök över att det kryssades och skrevs, medan man själv såg till så att pennorna fungerade och blanketterna inte tog slut.

"Hur går det med blanketten, har du fyllt i allt?" Hon såg på honom rakt igenom de rödbågade glasögonen, inte utan en viss otålighet i blicken.

"Jodå, det går väl sådär. Som jag sa är jag inte någon författare precis ..."

"Få se nu! Men vad ska det här betyda i inkomstfältet, en uppåtpil? Steg inkomsten alltså?"

"Uppåtpil? Nä, det var bara nån bil som tutade till ... stryk den!"

"Nån bil som tutade ...? Ja, ja, men kanske ska det stå något under 'Annan anställningsförmån'? Och längst ned saknas den viktiga underskriften!"

"Sådär, nu är det klart. När får jag besked om mina pengar?"

"Det vet man aldrig säkert, kan ta ett par veckor eller nån månad. Som jag sade beror det på hur väl ansökan är ifylld och hur starka skälen bedöms vara."

"För mig är pengarna jätteviktiga!"

"Så säger förstås alla. Vi har våra regler och paragrafer att följa, det tror jag vi alla förstår, eller hur?"

"Förresten, det här var en förbaskat bra penna! Är det okej om jag behåller den, ni hade ju gott om ...?"

***